

Запропонований автором теоретичний базис даної Концепції, полягає у виділених пріоритетних функціях обліку, уточненні ролі бухгалтерського обліку як головного вимірника результату діяльності підприємством, наведеному трактуванні поняття «система бухгалтерського обліку». Вважаємо, що висвітлені наукові позиції можуть бути покладені в основу при подальшій розробці концептуальних положень розвитку бухгалтерського обліку з застосуванням сучасних інформаційних технологій.

УДК 006.032:657

Р.В. СИДОРЕНКО, *к.е.н, доцент,
кафедра обліку і аудиту,
Луцький національний технічний університет*

ДОЦІЛЬНІСТЬ ВПРОВАДЖЕННЯ МІЖНАРОДНИХ СТАНДАРТІВ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ В УКРАЇНІ

Впровадженню міжнародних стандартів фінансової звітності (МСФЗ) в Україні приділяється значна увага як в працях науковців так і в поточному законодавстві. Влада хоче якнайшвидше провести опрацювання проектів МСФЗ для адаптації їх на території України. Зокрема, ще 30 листопада 2010 року було прийнято рішення № 1780 Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку «Про затвердження Порядку розкриття інформації про діяльність публічних акціонерних товариств на основі міжнародних стандартів фінансової звітності» (на даний момент вже втратило чинність).

Також підтвердженням даної тенденції є розпорядження Кабінету міністрів України «Про створення умов для впровадження міжнародних стандартів фінансової звітності» № 157-р від 22 лютого 2012 року. Відповідно до даного документа основними шляхами впровадження мають стати:

- розробка методичних рекомендацій щодо складання звітності за міжнародними стандартами;
- створення системи навчання бухгалтерів, що будуть складати і підписувати звітність за міжнародними стандартами;

- впровадження у ВУЗах спеціальних дисциплін щодо підготовки майбутніх фахівців до роботи за МСФЗ.

Основними результатами, які очікуються зовнішніми і внутрішніми користувачами інформації, від впровадження МСФЗ в Україні, є:

- можливість порівняння звітності суб'єктів господарювання незалежно від їх територіального розташування;

- шляхом формування звітності на принципах МСФЗ надання закордонним користувачам інформації про результати діяльності у доречному і доступному для них вигляді, що в свою чергу приведе до росту розмірів інвестицій в національні підприємства;

- більша надійність інформації в звітах за МСФЗ та, відповідно, більша довіра до неї.

Однак, в поглядах науковців такої єдності не спостерігається. Підтримує впровадження МСФЗ С.Ф. Голов, зазначаючи, що мета зближення національних стандартів з міжнародними на сьогоднішній день є чи не найголовнішою в обліку. Г.Г. Кірейцев і Н.М. Малога, в свою чергу, заперечують проти запровадження МСФЗ в якості національних. На їхню думку концепція обліку та фінансової звітності, розроблена Міжнародною радою бухгалтерських стандартів, зорієнтована на задоволення потреб глобальних виробництв, а рівень розвитку національної економіки та її потреби і особливості розвитку до уваги не беруться.

Окремий підхід до даного питання пропонує В.М. Жук. Він зазначає, що для України важливим є не поспіх в процесах імплементування чи адаптації МСФЗ, а нарощування здатності національних бухгалтерських шкіл брати участь у конвергенції їх підготовки. Цей варіант є найбільш економічно і соціально вигідний для України. Маючи надзвичайну потужну власну школу бухгалтерського обліку і суттєві національні особливості господарювання в багатьох важливих галузях, наприклад, сільське господарство, ми не можемо бездумно копіювати чужі напрацювання. Яскравим прикладом невдалого впровадження міжнародного стандарту з певним адаптуванням до особливостей

української економіки є П(С)БО 30 «Біологічні активи» (аналог МСБО 41). Жоден з введених стандартів не отримував стільки критичних зауважень від науковців і практиків.

На основі вище наведеного можна зробити висновок, що шлях України в площині взаємодії з МСФЗ лежить через використання міжнародного досвіду, але виключно на основі національних потреб і особливостей.

УДК 338.242

Г.В. СИРОТЮК, *к.е.н., доцент,
кафедра бухгалтерського обліку і аудиту,
Львівський національний аграрний університет*

Л.П. ПЕТРИШИН, *к.е.н., доцент,
кафедра бухгалтерського обліку і аудиту,
Львівський національний аграрний університет*

ПІДПРИЄМНИЦЬКИЙ І БУХГАЛТЕРСЬКИЙ РИЗИКИ ТА УПРАВЛІННЯ НИМИ

При здійсненні фінансово-господарської діяльності підприємствам багато рішень доводиться приймати в умовах невизначеності, коли варто вибирати одне рішення з декількох можливих варіантів, кінцевий результат реалізації яких складно передбачити.

Під поняттям «невизначеність» розуміють наявність неповної інформації щодо умов прийняття рішень, а не її відсутність взагалі. Чинники невизначеності різноманітні: випадковий характер науково-технічного прогресу; випадкові помилки при прогнозуванні; динамічні зміни внутрішніх і зовнішніх умов розвитку економіки; неминучі похибки в аналізі складної системи «природа-суспільство-людина»; ймовірний характер важливих економічних параметрів тощо.

У ринковій економіці виділяють три основні групи причин невизначеності:

- незнання, тобто недостатність знань про зовнішнє підприємницьке середовище;